

SKATTEMINISTERIET

J.nr. 2009-311-0028

Dato: 25. maj 2009

Til

Folketinget - Skatteudvalget

L 199 - Forslag til Lov om ændring af ligningsloven og forskellige andre love (Beskatning af personalegoder, befodringsfradrag, gavefradrag, dag-plejefradrag og rejsefradrag m.v.).

Hermed sendes kommentar til henvendelse af 18. maj 2009 fra Dansk Journalistforbund (L 199- bilag 42).

Kristian Jensen

/ Birgitte Christensen

Dansk Journalistforbund finder, at multimediebeskatningen er et alvorligt indgreb på journalister og kommunikationsmedarbejderes arbejdsforhold, idet Dansk Journalistforbund anser den for en beskatning af helt nødvendige og uundværlige arbejdsredskaber.

Dansk Journalistforbund påpeger, at det ikke er ualmindeligt, at journalister som en del af deres arbejde får udleveret mobiltelefon, fordi de skal kunne kontaktes og kontakte kilder døgnet rundt. Journalisterne og kommunikationsmedarbejderne får også ofte udleveret andet digitalt udstyr eksempelvis en computer.

Dansk Journalistforbund finder, at det vil være umuligt for journalister at sige nej til at modtage disse nødvendige arbejdsredskaber, og at multimediebeskatningen derfor er en skat på påtvunget it-udstyr – ikke en skat på et frynsegode. Dansk Journalistforbund foreslår på baggrund heraf, at journalister og kommunikationsmedarbejdere undtages for multimediebeskatningen.

Hertil bemærkes, at jeg indledningsvis finder anledning til at forklare begrundelsen for multimediebeskatningen, som ellers næsten har fortabt sig i de kritiske røster i medierne.

Multimediebeskatningen forudsætter, at en arbejdstager via sin arbejdsgiver har privat rådighed over multimedier – det vil sige en computer, en telefon og/eller internetadgang. Sådanne goder repræsenterer en relativ stor økonomisk værdi, som efter gældende regler beskattes lempeligt eller er helt skattefri. Selvom multimedier er stillet til rådighed til brug for arbejdet, kan der også være mulighed for at bruge dem privat, hvis de placeres på eller tages med hjem på bopælen. Og da al løn som udgangspunkt skal beskattes – uanset om den udbetales i kontanter eller naturalier, har vi fundet det rimeligt at indføre en multimediebeskatning, der tager højde for, at den teknologiske udvikling nu er så langt fremme, at det ikke er nødvendigt at skattesubsidiere multimedier.

Det forhold, at journalister og kommunikationsmedarbejdere er nødt til at få stillet multimedier til rådighed døgnet rundt, er ikke væsentligt anderledes end for andre lønmodtagergrupper med hjemmearbejdspladser. Grunden til, at man får computer og evt. internetadgang stillet til rådighed i hjemmet af sin arbejdsgiver, er jo for de flestes vedkommende, at de undertiden eller ofte har brug for at arbejde hjemmefra. Det ændrer dog ikke ved, at det samtidigt er muligt at anvende computerne eller internettet privat.

Regeringen og Dansk Folkeparti har på baggrund af høringen af lovforslaget justeret multimediebeskatningen på to måder: Vi har nedsat det skattepligtige beløb fra 5.000 kr. til 3.000 kr., og vi har præciseret rådighedsbegrebet, der fastlægger, hvornår man er omfattet af multimediebeskatningen. Med nedsættelsen af det skattepligtige beløb til 3.000 kr. betyder multimediebeskatningen, at de fleste vil skulle betale ca. 1.225 kr. i skat om året – ca. 102 kr. om måneden - for at have computer, internetadgang eller telefon til privat rådighed. For topskatteydere er skatten knap 1.700 kr. Det synes jeg er en meget rimelig beskatning – for de flestes vedkommende ligger beskatningen pænt under, hvad det vil koste selv at skulle købe et eller flere multimedier.

Der er dog ikke – som man kan få indtryk af i medierne - tale om, at vi har undtaget visse erhvervsgrupper såsom hjemmehjælpere og lærere for multimediebeskatningen. I stedet er der i lovforslaget givet eksempler på, i hvilke tilfælde, en arbejdstager ikke anses for at have privat rådighed over multimedier og dermed ikke er omfattet af multimediebeskatningen.

Et af eksemplerne på, at formodningen for privat rådighed over en telefon vil kunne afkræftes, selvom den tages med hjem på bopælen, er de tilfælde, hvor brugen af telefonen er nødvendig for at kunne udføre arbejdet (tilkaldevagt), og der er indgået en tro og love er-

klæring mellem arbejdsgiver og arbejdstager om, at telefonen udelukkende må anvendes erhvervsmæssigt, og telefonen rent faktisk udelukkende anvendes erhvervsmæssigt. Det er en forudsætning, at arbejdsgiverne fører kontrol med, at telefonen kun anvendes erhvervsmæssigt. Denne mulighed for at afkræfte formodningen for privat rådighed over en telefon gælder ikke tilsvarende for en computer, der tages med hjem på bopælen eller internetadgang fra bopælen. Baggrunden er blandt andet, at for en telefon er det muligt at få specificerede lister på telefonopkald, der kan dokumentere, at telefonen udelukkende anvendes erhvervsmæssigt – dette er ikke muligt på samme måde for så vidt angår computer eller internetadgang.

Sluttelig vil jeg ikke undlade at gøre opmærksom på, at Forårspakke 2.0 bør ses i sin helhed. Forårspakken medfører betydelige nedsættelser af skatten på arbejde – og indkomstskattelettelserne gælder for alle – også journalister og kommunikationsmedarbejdere.